

Agresivita je vysoce funkční formou sociálního chování, které lze pozorovat téměř u všech živočišných druhů obratlovců tedy i u ještěřů. Existuje několik forem agresivního chování, mezi nimiž existuje významný rozdíl na fyziologické bázi. Hlavním a nejlépe prozkoumaným hormonem, který agresivitu ovlivňuje, je testosteron, avšak existují důkazy, že z určité části může být agresivní chování ovlivněno i dalšími hormony např. progesteronem, estradiolem a kortikosteronem. Vliv těchto hormonů na organismus je tradičně rozdělován na aktivační a organizační účinky. Organizační účinky jsou trvalé a dochází k nim obvykle v raných stádiích vývoje. Aktivační účinky jsou přechodné a objevují se během celého života. Zvýšená hladina testosteronu obvykle agresivní chování stimuluje a to u samců i u samic. Obdobně, ale méně účinně působí na agresivní chování progesteron a estradiol, avšak není jisté zda je tento vliv přímý, nebo zda takto působí pouze testosteron, který je v případě estradiolu prekurzorem nebo má daný hormon jako prekurzor v případě progesteronu. O kortikosteronu je pak známo, že na agresivní chování působí nepřímo ovlivněním hladiny testosteronu. Hormonální ovlivnění ještěřů navíc není univerzálním regulátorem agresivního chování. Agresivní chování je také závislé na vnějších faktorech, na druhu, pohlaví a na morfotypu jedince.